

saldskaņa

Saldus 3x3 saietā avīze
Sestdienas pavadieni

2016. gada 9. jūlijs

Atrodi savu ceļu ar' dziesmu!

Tiem, kuri *Ganiņu gaitās* vakar iemaldījās labirintā, vajadzēja ne tikai atrast īsto ceļu, lai sasniegtu galamērķi, bet atrast arī pareizo dziesmu, lai tiktu uz šī ceļa. Domāju, ka pirms nedēļas, braukdami šurp, daudzi no mums meklēja savu dziesmu – daži to gatavoja *Brīvajam mikrofonam* jau vairākas nedēļas iepriekš, citi braucienā uz Saldu, dūņoja vai bungoja savā mašīnā, bet vēl citi varbūt to sastapa, ieraugot notis uz savas istabiņas durvīm. Un tik un tā nav teikts, ka dziesma ir istā. Varbūt jāmeklē vēl?

Saldenieka Jaņa Rozentāla vecākiem, kuriem bija 8 bērni, nepietika naudas, lai dēls varētu turpināt mācīties, tāpēc viņam bija jāmeklē kur piepelnīties jau pēc pamatskolas pabeigšanas. Bet agri vai vēl visi atrod savu ceļu, pat tad, ja sākumā tas likumots. Arī Janis, kurš, mācīdamies par māldera amata zelli, tik un tā pamanījās Santktpēterburgā saņemt sudraba

godalgu par labāko ģipša galvas zīmējumu... Un tad jau sekoja pasūtījumi, studijas un diplomdarbs – glezna *Pie baznīcas*, kas kļuvis par vienu no slavenākajiem viņa mūža darbiem. Viņa ceļš bija gleznošana. Par to varat pārliect nāties, mājupceļā ielūkojoties Jaņa Rozentāla muzejā Saldus centrā, Striķu ielā 22!

Jauki, ja tev izdevās atrast ceļu arī līdz Infocentram, lai pierakstītu savu dziesmu kopīgajā kamolā, kas šovakar atskaņots visiem par prieku. Kā stāstīja dziesmu melodiju saraksta veidotājs Ako Kārlis Cekulis, daudzas brīnišķīgas dziesmas nav nemaz tik plaši pieejamas un atrodamas, tāpēc katrs ar savām zināšanām un ieteikumiem esam pielikuši roku, lai izveidotu visizredzētāko dziesmu mikslī, kur saldsērīgas, saldskaņīgas un absolūti saldas melodijas mijas ar gluži draiskiem un neparastiem skaņdarbiem. Kādi esam mēs, tādas mūsu dziesmas.

Bet ne jau visi šeit esam tik ļoti uz "tu" ar mūziku un dziesmām, bet savas dziesmas meklēt nevienam nav liegts, jo bieži vien tieši dziesmas – tas, ko tu klausies ikdienā, grūtā brīdī, priekos un varbūt retos, bet īpašos brīžos, jau parāda gan pašam, gan citiem, kurp ved tavs ceļš. Protams, izklausās smalki izvēlēties tikai nepazīstamas dziesmas un lielities, ka zini un pārzini kādu retu dziesmu lādi vai klausies to, ko neviens cits nezina, bet tās patiesi sirsnīgas un tuvās nereti ir tās, kas mums visiem labi zināmas. Un tieši tās arī mūs izved uz pareizā ceļa visgrūtākajā brīdī. Kad man tuvās vecmāmiņas bērns viņas labākā draudzene ierosināja nodziedāt dziesmu, kas viņai ļoti pietāvētu, šī dziesma bija tik labi visiem zināmā *Aijā, žūžū*. Tā pati, ko viņa tik daudz un tik bieži bija dziedājusi savai meitai, mazbērniem un mazmazbērniem. Jo dziesma vieno savējos. ♡

Tina

7.45 - 9.00 Celšanās, ķermeņa un gara atmodināšana
10.00 - 10.30 BROKASTIS
10.40 - 11.10 Dienas tēma un TV
11.10 - 12.30 Saieta pārspriešana
 [vecās skolas zālē]
12.30 - 13.00 Saieta slēgšana
 [jaunās skolas pagalmā]
13.00 - 13.45 PUSDIENAS
14.30 Izbraukšana ar autobusu uz Rīgu
 [Autobuss iebrauks Rīgā ap pl. 16.30]

Sestdienas

dziesma

Iestādīju baltu pupu
 Ābelīšu dārziņā x2

Piedziedājums:
 Audz, pupa, audz, pupa
 Līdz pašāmi debesīm!

Man izauga treji zari
 Katras pupas galiņā. x2
 Man izauga sešas lapas
 Katra zara galiņā. x2
 Man izauga balti ziedi
 Katras lapas galiņā. x2
 Man izauga zaļas pākstis
 Katras lapas galiņā. x2
 Pupas ēda mazi bērni
 Skābu putru pierdzēdam. x2

Dāvana katrai ģimenei!

Šoreiz darba grupa nolēmusi katrai ģimenei uzdāvināt **SKAŅU DISKU**. Šajā diskā iekļauti skaņdarbi, kas ierakstīti skaņu studijā un daļa no *Brīvā mikroфона* koncerta. Pārējās dziesmas pilnā garumā būs pieejamas interneta saitē:
www.failiem.lv/u/uc9ptc88

Daudz laimes!

Šodien, 9. jūlijā
 Dzimšanas dienu svin: **Sanita Ozoliņa-Žubule**

Svarīgi!

• **3x3 FOTO:** Fotografijas būs pieejamas divu nedēļu laikā. Uz e-pastiem tiks izsūtīta interneta pieejas saite bildēm.

• **3x3 TV:** Ikrita televīzijas ierakstu disks būs pieejams par samaksu 10 eiro apmērā. **Diskam var pieteikties un par to samaksāt Infocentrā.** Disks tiks izsūtīts divu nedēļu laikā pēc saieta uz dalībnieku anketās atzīmētajām adresēm pa pastu.

Ievirzes

Rotu kalējs – gandrīz mēbele

Kā daži smejas, šajā nometnē var tapt ar katru dienu arvien bagātāks un skaidrāks. Telpa, no kurienes nāk laimīgi ļaudis ar zelta grieztiem gredzentiņiem, allaž ir pilna rotkaļu un darba dunas.

"Aizmirsis esmu, cik sen jau kaļu!" smejas Andris Grebis, rotkalis ar 45 gadu stāžu. Dzimis Skrundā, skolojies Liepājas "lietišķajos", viņš dzīvo pilsētā, kurā piedzimst vējš, un ir plaša profila speciālists. "Kaļu pat zelta un sudraba gredzenus ar dārgakmeņiem, bet šobrīd jau kādu laiciņu mans jāmazbērniņš ir etnogrāfija un arheoloģija. Kad tajā lietā ielien iekšā, tad tu vari rakt un rakt, un tad jau darbs kļūst par hobijs, un tas viss samaisās kopā," saka Andris.

Pirmā nometne bijusi Skrundā, bet šī ir vismaz desmitā. "Nu jau es esmu palicis par 3x3 mēbeli!" viņš smejas. Sākumā piedalījies arī Andra ģimene, bet nu visi bērni izauguši. "Drīz būs jāsāk mazbērniņi ņemt līdz. Man ir pieci bērni un četri mazbērni, tajā skaitā, viens poļu un viens itāļu. Internacionālā brigāde!"

Atvēlētās divarpus stundas kalšanai vienmēr izvērtoties līdz vakariņām un vēl pēc tām! "Man šeit nevienam nav jāiemāca amats. Es vienkārši ierādu. Tad bilde ir skaidra, kā tas top. Protams, lai dabūtu pilnību, tur jāpaiet gadiem. Šeit cilvēki pamanās izdarīt lietas, ko viņi nekad dzīvē citādi neizdarītu, un cilvēks aizbrauc ar gandarījumu, ka ir to izdarījis. Ir tādi nometnes dalībnieki, kas gadiem nāk un nāk, un jau mājās izdomāju-

ši, kas jāizdara, piemēram, jāuzkaļ sievasmātei nazis. Un arī par pašiem mazākajiem, kuri nāk – nebūs tā, ka viņi nemācēs iedzīt naglu sienā. Te viņi iemācās vili turēt rokā, ar āmuru padauzīt, nevis tikai sēdēt pie datora. Rotkalšanai jau nevajag daudz instrumentu, tikai pamatlīti, un to var darīt pat mežā uz celma!" Andris ir ļoti optimistisks.

"3x3 ir forša vieta, kur piekopj latviskās tradīcijas. Tas noteikti ir vajadzīgs kopības sajūtai, jo ikdienā katrs skrien savās lietās. Te ir tāda viena liela ģimene, pie garā galda sasēdusi. Baigi forša atmosfēra, tāds labs tusiņš nedēļas garumā! Cilvēki iepazīstās ar tādām lietām, par kurām viņi ikdienā vispār nav domājuši. Un lieliski ir tas, ka te ir tādi, kas pirmajās nometnēs vēl ratiņos gulēja un zem galda skraidīja, bet nu jau tādi veči izauguši un atbraukuši jau ar saviem bērniem..."

Elīna

Ciku, ciku, caku, šuju lina kreklu...

Droši vien būsi pamanījuši – ik pa brīdī runājamajās ievirzēs, vakaru pasākumos un pat gaitenī uz palodžēm satupuši ļaudis, kas šuj. Lina kreklu šūšanas ievirze ir biežs viesis 3x3 saieta reizēs. Šogad kreklus šūt māca Ilga, kurai ar čaklām rokām palīdz meita Liene, kamēr viņas pašas dēls savukārt turpat zem lielā galda guļ pusdienas laiku.

Topošie krekli redzami visdažādākie – lieli, mazi, no pelēka lina un pat dzeltenī! Kāds šuj sev bikses, kāda kreklu dēliņam. Ievirzē sastaptā Laura žēlīgā balsī saka, ka jāšuj, jo neesot tak, ko vilkt mugurā uz daudzīnājumu. Tikmēr fotogrāfe Annai gan esot,

ko vilkt, taču šajā reizē kreklam speciāli piemeklēta dzeltenā krāsa, tas nu piestāvēs brunčiem. Ar pašu šūšanu dažiem veicas raitāk, citiem ar kādu vili izpalīdz Ilga. Lai arī viņa ar Lieni nepagurdamas pirmās dienas jau strādājušas, piegriežot detaļas un velkot diegus visu ievirzes dalībnieku darbiem, elpu atvilkt neizdodas tik un tā. Arī paši dalībnieki atzīst, ka vienkārši jau nav, piemēram, leva godīgi uzreiz saka, ka esot gribējusi sākt ar kaut ko vienkāršāku – tā nu viņas vīram top lina kreklis bez krādzīņas.

Tik ļoti iedvesmojos, ka droši vien pēc saieta būs jābrauc pie Ilgas uz Valmieru uzšūt tādu arī sev! Vai tev jau ir paša rokām šūts kreklis? **Līga**

Vīriešu psihoterapija pie kokļu Andra

Jā, jā, kokles Saldus 3x3 darina arī daudzas sievietes, bet, mēs – dāmas – taču zinām, cik ļoti LIELS un SVARĪGS kļūst viss tad, ja to darina vīrietis!

Makšķernieku un mednieku stāsti nobāl tajā azartā un acu spīdumā, kas piemeklē kungus, kuri vakara nīkšanu iemaina pret kalniņu un citiem kokles darināšanas instrumentiem. Galvenais uzdevums – paspēt līdz izstādei, jo, kā jau Andris minēja 3x3 TV, vairāki otrgadnieki un citgadnieki ārpus ievirzes laika pamanās ielauzties darbnīcā, lai pabeigtu savas vai nu nepabeigtās vai jaunās koklītes. ♥

Tina

Divi pa priekšu, viens aiz muguras!

Tieši šāds pantiņš bija jāiemācās un jābubina grozu pīšanas ievirzē. Kā stāsta tās vadītāja Lelde Burve-Alksne, ievirzes pamatideja bija palīdzēt iepazīt materiālu – klūgu.

Lelde bija pārsteigta par lielo interesi, par dažādajiem ievirzes dalībnieku vecumiem un sagatavotību. Visi atnāca un visiem sanāca! Daži nākuši jau visu nedēļu un

pabeiguši dažādu izmēru grozus un nu pin, piemēram, spāņu šķīvi, kas jau ir nākamais līmenis. Darbs notiek ar nemizotām klūgām, tās ir dažādu krāsu un biezuma, un izrādās, ka daļa no tām īpaši šai ievirzei pasūtītas no Dānijas. Likumsakarīgi, jo Leldes skolotājs ir no Dānijas, viņa nekad nav mācījusies pie latviešu pinējiem, toties pazīst daudzus Eiropas pinējus un regulāri iemaņas un iedvesmu smeļas starptautiskos pinējuursos. Lelde gan min, ka pinēji pārsvarā ir vīrieši, jo tas ir smags darbs, īpaši klūgu vākšana, nešana, uzglabāšana un mērcēšana. Taču Lelde šo nedēļu ļoti intensīvi darbojusies un iedvesmojusi citus, pati saietā esot kopā ar trim bērniem un ceturto nēsājot sem sirds.

Ievirzē mēģināts dziedāt, bet, tā kā ir jāskaista, viss sācis, līdz ar to dziedāšana nevedusies. Tāpat ar lielu runāšanos sākumā bijis grūti, tikai iemanoties, varējuši paralēli darbam plāpāt, jo klūgu pīšana tomēr ir darbs vienatnē. Izrādās, ka atpūšoties var dejojot stepu, jo solī ir līdzīgi pīšanas pamatritmam. Kā jau nereti ar rokdarbiem, ir arī kuriozi, piemēram, Lelde stāsta, ka kādas pīšanas stundas laikā blakus telpā ļaudis esot iepletuši acis, aiz sienas izdzirdot no pinējiem saucienus: "Spied, spied, tu vari! Vēl dziļāk!" (patiesībā jāiedur rokturim klūga) vai "Tev viņš ir jāsajūt, spied pret gurniem!" (viņš – domāts grozs). ♥

Eva

Ziņas

Uzmanību!

Istabiņu atslēgas jānodod infocentrā, bet, ja tika pārvietoti **matračī un gultasveļa** – tie obligāti jānoliek vietā, no kuras tika paņemti!

Zoles čempions – Reinis Ceplis!

Vakar noslēdzās zoles sacensības, kurās piedalījās apmēram 13 konkurenti. Cīņa bija ne mazāk sīva kā novusā, tomēr uzvarētāji ir noskaidroti!

1. vieta **Reinis Ceplis**
2. vieta **Kārlis Rokpelnis**
3. vieta **Lauris Žubulis**
4. vieta **Ako Kārlis Cekulis**. ♥

Novusa uzvarētājs – Kaspars Rimša

Piektdienas vakara novusa turnīrā gāja karsti, pēdējās cīņas beidzās tikai ap pulksten 3 no rīta. Kādam paveicās vairāk, kādam – nē, bet visi izskatījās gandarīti par iespēju mēroties spēkiem. 13 spēlētāji ar izlozes palīdzību tika sadalīti divās apakšgrupās. Savstarpējā cīņā tika noskaidroti 4 labākie no katras grupas, kuri turpināja cīņu finālā.

Vietu sadalījums finālā:

1. **Kaspars Rimša**
2. **Māris Ploriņš**
3. **Ernests Medenis**
4. **Toms Dadeika**
5. **Guntis Kalniņš**
6. **Adriāns Zeidmanis**
7. **Mārtiņš Skuja**
8. **Kārlis Lauberts**

Paldies arī tiem, kuri piedalījās, bet kuriem nedaudz pietrūka līdz finālam: Ričardam Plūģim, Austrim Zeidmanim, Albertam Rokpelnim, Laurai Skušķei, Diānai Jakubonei, Bruno Silvam, Jurim Jonelim. ♥

Oskars Brakmanis

Smirdīgāko ieviržu TOP 5

Tā kā dažas no ievirzēm, lai cik arī vērtīgas un izzinošas būtu, rada nepatīkamu aromātu, nolēmām apkopot visas tās, kuras likušas degunam pastrādāt.

1. Grozu pišanas ievirze. Vecās skolas pirmajā stāvā ienākot, jau var just, kur tiek pīti grozi. Izrādās, klūgas ir jāmērcē, un tas rada īpatnējo smaržu.

2. Kokļu taisīšanas un rotkalšanas ievirzes. Vīri, kuri stundām slīpējuši koku un metālu, vakarā ievēlās gultā pie sievām ar skaidām un metāla putekļiem uz pleciem.

3. No zēniem par vīriem ievirze. Puiši, kas mežā kūruši uguni, pašsaprotami, smaržo pēc dūmiem.

4. Cepu, cepu ievirze. Piedegušas maizītes vai ceptas gaļas smarža dara savu.

5. Apavu darbība. Ādas smarža. ☹

Gaiteni dzied!

Piektdienā redakcija devās līdz darba grupas komisijai noskaidrot, kā tad istabiņu iemītniekiem ir veicies ar savas istabiņas dziesmas atminēšanu.

Redzējām visu ko – muzikālus priekšnesumus a cappella, sirsnīgus pavadījumus uz akordeona, istabas priekšmetu izmantošanu dziesmas apdarē un pat gaiteni iestumtu laivu! Uzvarētāji jau paziņoti. Ja nu kāds palaida garām, tad vēlreiz informējam, ka šajā dziesmu minēšanas un dziedāšanas konkursā uzvarēja 318. istabiņas pārstāvji, kas dziedāja *Pūt, vējiņi!* un neskopojās ar iespaidīgu rekvizītu izrādīšanu. Godpilno otro vietu izcīnīja Rokpeļņu un Co istabiņa ar dziesmu *Visi ciema suņi rēja*, savukārt trešo pozīciju varonīgi noturēja māsas no 316. istabiņas, kas ar bērnu mantiņām veidoja apdari dziesmai *Es izjāmu prūšu zemi*. ☹

Līga

Tādi danči!

Tikai retais nemana ritmiski rībam vecās skolas pamatus, kad augšstāvā notiek danči. Acīmredzot tas arī ir iemesls, kāpēc jau vakar danči notika Jaunās skolas sporta zālē. Un jo straujāk nometne tuvojas beigām, jo lielāka atsaucība un spēcīgāki dārdi.

Tie, kas apmeklēja 6. jūlija dančus, vēroja no malas vai paši pieredzēja meitu zagli. Turklāt slavu un rozā ierāmētu vārdu nākamās dienas avīzē piesolidams, Ēriks Zeps panāca nebijušu atsaucību. Kā nekā, azarts liels, un joki mazi, kad sievietes ko apņēmušas.

Savukārt 8. jūlija rīts tika sagaidīts ar ko laikam nepieredzētu 3x3 vēsturē – deju PĒC

ikvakara zagļa. Deju vakars tika noslēgts ar ungāriem. Šī muzikantu un deju tautu brīvplūsmā patiešām atgādināja kādas pirmatnējās ciltis rituālu un palīdzēja izlādēties pirms salda pāris stundu miega vai nīkšanas, kā nu kuram.

Vakar nakts danči beidzās tik agri, kā nekad iepriekš, jo trūcis deju tautu. Iespējams, tas tādēļ, ka mainīta danču atrašanās vieta no Vecas skolas aktu zāles uz Jaunās skolas sporta zāli, unesam par slinku, lai tik tālu aizietu... Katrā ziņā, ja bijāt, paldies par kopā būšanu, ja nē, tiekamies šovakar – pēdējos Saldus 3x3 dančos, lai padarītu tos neaizmirstamus! ☹

Valērija Kovaļeviča

Bungu Kārlis un viņa mācekļi

Kārlis Laubertu pamanījām jau iepazīšanās vakarā ar viņa stāstu par ziloņiem. Viņa bungu un ritma ievirzi apmeklēja 11 dalībnieki.

Bungas tika gatavotas no tādiem materiāliem, ko parasti mestu atkritumos, piemēram, dažādas kartona čaulas no rullītiem, reklāmas baneru plēves utml. Vairāk kā auklu un dažus instrumentus, pacietību un drusku krāsas un lakas nevajagot. Kā apliecina Kārlis, viss gājis tieši tik raiti, kā vajadzēja. Uztaisījuši bungas, mācījās bungošanas un ritma pamatus, mazliet paimprovizēja un apguva vienu

tautasdziesmu noslēguma koncertam. Pats Kārlis nav mācījies Mūzikas skolā, visu apguvis pats, bet pirmās bungas spēlēja baznīcā. Viņš atzīst: "Neesmu mūziķis vai būņģieris, vairāk esmu meistars, varētu teikt, ka esmu kā Makgaivers." Kārlis izgatavo ritma kastes, ko mēdz dēvēt par kajoniem, kas jau izceļojušas uz vairākām valstīm, tāpat arī iespaidīgas leļļu mājas. Viņaprāt, ritma kaste attīsta visādas maņas, tā labi noder jauniešiem kā alternatīva datorspēlēm – ja pēc iespējas vairāk jauniešu ar to aizrautos, nepaliktu par pie ekrāna sēdošiem "dārzeniņiem". ☹

Eva

Uz saietu ar deju

Vētrinus aplausus *Brīvā mikrofonā* uzstāšanās laikā izraisīja vienīgais priekšnesums – deja, ko izpildīja **Kalniņu ģimene**. Viņi to darīja tik meistarīgi, ka ne viens vien skatītājs noelsās un uzdeva jautājumu – vai viņi ir profesionāli dejotāji? Mēs noskaidrojām, ka nav vis, un *Vilku deja* tikusi gatavota un slīpēta jau labu laiciņu iepriekš.

Mamma **Erita Žeimote**, tētis **Guntis Kalniņš** un dēli **Regnārs** un **Kristians** 3x3 nometnē piedalās pašu, pašu pirmo reizi. Viņu prieks par atrašanos šeit ir acīmredzams. “3x3 atmosfēra ir tik brīva, sirsnīga, ka jākrāj nauda nākošajam gadam! Mēs ļoti viegli iejutāmies, un nu jau daudzas pazīstamas sejas.” Puikas vēl piebilst, ka nometne ir “nu riktīgi interesanta!” Piedalīties uzaicināja Eritas brāļmeita, kura šeit vada ievirzes 5 līdz 6 gadus vecajiem bērniem.

Šī gada vasaras saulgrieži nosvinēti Liepupē pie Krūmiņu ģimenes, speciāli tika šūti senie tērpi, kuri nu noder 3x3 nometnes godos. “Mani ļoti saista tā latviskā sajūta, ka tu pieder pie šīs zemes un pie tās pagātnes. Mani saista mūsu tautas senie kodi, senie tērpi, rotas, kaut kas tajā visā tik ļoti pievelk! Šajā nometnē izvēlamies iet uz seno amatu prasmju ievirzēm – šujam zābakus, kaļam rotas, veidojam keramiku, bet gribētos arī paklausīties par tautasdziesmām un simboliem. Visam neatliek laika, tāpēc ļoti gribētos atbraukt vēl uz kādu nometni,” stāsta Erita. Guntis piemetina, ka gribētos vēl uztaisīt kokli, izkalt nazi un uzšūt lina kreklus. Bērni apmeklēja *Vilku mācības*, *Ripo auto* ievirzi un keramiku. Viņi nevienu ievirzi nevada, bet joko – “Mēs paši ievirzamies!”

Nav brīnums, ka deja, ko redzējām 3x3 koncertā, bija tik laba – ģimenes hobijs ir dejot

tautas dejas – vecāki dejo *Artavā*, un puiši skolas tautas deju kolektīvā. Deju kolektīva vadītājs palīdzējis izveidot horeogrāfiju deļai. Kristianam un Regnāram patīk spēlēt basketbolu un dziedāt korī. Šovasar piedalījušies deju svētkos. “Latvijā noteikti pieaug latvisko ģimeņu skaits. Jaunieši sāk vairāk pievērsties latviskajam, “pavelk” vecākus un arī otrādi,” domā Guntis. Savukārt Erita atceras, ka viņas dzimta saietu laikā dziedājusi galda dziesmas, kuras viņa vēl tagad atminas. “Kopīgas nodarbes ir tas, kas stiprina ģimeni. Arī šādi saieti noteikti nāk par labu, bet tas nenozīmē, ka pašiem nekas nav jādara. Ģimenes locekļi var būt ļoti atšķirīgi, bet kopējām nodarbēm jābūt obligāti. Kaut vai tā pati dejošana vai regulāra braukšana uz jūru mūsu gadījumā. Vārdsakot, šajā nometnē var iegūt informāciju, kurā tu paplašini savu redzesloku, un tas ir ideāli!”

Elīna

No Sanktpēterburgas uz Saldu

3x3 nometnes ceturtdienas vakara Daudzinājumā ābeldārzā starp simtiem baltu kreklu baltoja arī kāds pavisam neparasts krekls – krieviete Olga Aljškina, kura nu jau vairākus gadu desmitus dzīvo Latvijā un zina teju visas Jāņu dziesmas.

“Es piedzimu Krievijā, pabeidzu skolu un tad atbraucu mācīties uz Rēzekni. Tas bija vienas nakts brauciens no Sanktpēterburgas: robežas toreiz nebija. Turklāt te varēja mācīties par sviesta meistaru. Tad mūs aizsūtīja strādāt uz Aizputi, un neļāva braukt atpakaļ, jo bija jāatstrādā konkrēts laiks. Man bija 33 gadi, kad es apprecējos ar latvieti, man piedzima bērni, un tā ar lielu prieku es te paliku dzīvot. Mani bērni ir mācījušies latviešu skolā,” stāsta Olga. Viņas Krievijā palikušajai ģimenei sākumā bijis grūti samierināties. Kad Olgas mamma bija dzīva, Krievijas apciemojumi bija biežāki, bet tagad tiek uzturēts kontakts ar brāli caur skaipu. “Man jautāja, vai gribu atgriezties Krievijā, bet es nolēmu, ka manas mājas ir šeit. Kad piedzima mana mazmeitiņa, sāku domāt, ka vajadzētu kaut ko vērtīgu atstāt nākamajām paaudzēm. Tad izdomāju, ka jāuzšuj tautastērps – tā trakā ideja man atnāca pilnīgi pēkšņi!” Olga aizrautīgi stāsta. “Domāju, nu šad tad uzvilksu un atstāšu vedeklai un meitai, jo mēs esam aptuveni vienādas miesas uzbūves. Nu man ir Saldus tautastērps, ko uzšuvu pati.”

Nokļuvusi Druvas folkloras kopā *Zemturi*, Olga sākusi mācīties latviešu tautasdziesmas. “Braucām pirmo reizi uzstāties uz Rīgu Mārtiņdienas tirgū. Kad atbraucām, man likās, ka nekāpšu ārā no autobusa, jo es taču nekad nebiju dziedājusi tā pa istam, turklāt vēl latviešu folkloru! Pēc tam Jāņos aizbraucām uz Freiburgu Vācijā, un man nācās visas Jāņu dziesmas iemācīties no galvas, kas vispār man bija kaut kas nereāls!” Olga smejas. Tagad viņa arvien vairāk saprot, ka bez dziedāšanas vairs nevar. “3x3 esmu pirmo reizi. No folkloras kopas bija piedāvājums piedalīties kā vietējiem. Ļoti labi, ka esam šeit, man te ļoti patīk. Es gan nezinu, kā mes varēsim atiet, jo pašlaik pat sajucis, kas par dienu un kāds laiks!” Olga nometnē apmeklēja žāļu sievas padomu un keramikas ievirzes un ada sev maučus. “Ģimeni vieno, pirmkārt, mīlestība. Tradīcija jau nāk pēc tam. Ja ir kaut kādas nopietnākas jūtas, tad tas ir tas, kas vieno. Tad viens otru dzird un ieklausās. Tas ir pats svarīgākais...”

Elīna

Būt par Līgas Reiteres dēlu

NEPARASTI
ATKLĀTI

3x3 saietā ilggadējais dalībnieks Pēteris Reiteris (22) atzina, ka laikam pienācis laiks atbildēt uz šo daudzus interesējošo jautājumu: kā viņš jūtas, būdams Līgas dēls. Pēc šīs sarunas viņš tik noteica, ka līdz šim nevienam to nav tik atklāti stāstījis.

“Mājās mamma ir mamma, bet te pēkšņi viņa pārvēršas par citu cilvēku. Saprotais, manā bērnībā viņa nebija zāļu sieva. Līdzīgi kā cilvēki atklāja internetu, man bija atklājums, ka mamma kļuvusi par kaut ko citu – zāļu sievu. Tas ir apvērsums, kas neotiek katru dienu – varbūt reizi simtgadē? Protams, jāprot ar viņu sadzīvot, jo katrs jau esam ar savu odziņu, kas viņai ir – Uh! Uh! Uh! Uh! Viņa atšķiras no citiem un vienmēr atšķiriesies.”

- Vai mamma vienmēr ārstējusi ar zālītēm?

Visu mūžu – pie ārstiem neesmu gājis. Ģimenē valdīja teiciens: “Vai nu septiņas dienas guļu gultā vai vienu nedēļu ārstējos ar zālēm. Bērnībā esmu elpojis arī kartupeļu ūdeni. Bet vai tad to nedara jebkurā mājā? Tāpat arī dzērām tējas. Kad bijām mazi, gājām vākt tējas, lai nav jāpērk. Protams, mamma mūs uzpirka, lai mēs dotos plavā, jo paši jau negribējām. Mūs iedzina gaiļbiksisu plavā, katram iedeva pa maisam un lika lasīt pilnu. Par to atkarībā no mammas

garastāvokļa dabūjām vai nu kabatas naudu vai saldējumu. Pats arī to visu sistēmu esmu sapratis. Kad biju bērns, gāju līdz uz plavu, un prasīju: “Kā tu kaut ko vari atrast, ja te viss ir zaļš, vienas vienīgas nezāles!” Tagad zinu, kā var augus atpazīt pēc garšas – ja rūgts, tad indīgs. Katram augam ir specifiska garša un smarža un mērķis.

- Vai esi mīļākais bērns?

Varbūt, jo māku gatavot ēst. Nezinu, no kā viņa pārtiek šodien, jo nedzīvoju vairs mājās kādus 3 gadus. Bērnībā dzīvojām trijātā – māsa pieskatīja mani un tīrīja māju, bet es – taisīju ēst. Mamma tikmēr visu laiku darbā – vienā vai divos. Mana četrus gadus vecākā māsa bija labs piemērs, no kura kļūdam mācīties – ar kuriem meliem labāk tikt cauri, kādi draugi mammai patīk, kurus vest mājās, kurus – nē. Ja atvedu kādu draugu mājās, mamma ātri sadraudzējas ar cilvēkiem – tas labi, bet pēc tam nākas vilties. Tā gadās ekstravertajiem cilvēkiem, un es esmu tāds pats.

Mēs, bērni, ikdienā rūpējāmies, lai, kad viņa – kā klišejskais tēvs, kurš, pārrodoties no darba, grib redzēt ēdienu un televizoru – atnāk, viss būtu gatavs un kārtībā. Bet viņa neko nav ietekmējusi no tā, ko daru šodien. Biju palaidnis un muļķis, un skola mani neinteresēja. Esmu gājis savu ceļu, esmu vienmēr dzīvē mēģinājis atrisināt situāciju ar vismazāko piepūli – nu esmu tāds *žuljiks*.

- Kāpēc citiem interesē tas, kā ir būt par Līgas Reiteres dēlu?

Viņa ir unikāls cilvēks – kā supervaronis. Mēs taču reizēm fantazējam, kā būtu dzīvot ar supervaroni? Vai šajā gadījumā – dīvainu zāļu sievu? Līdz šim nav bijušas tādas zāļu sievas, kas bijušas tik pamanāmas. Tomēr viņa nav dīvaina – bet gan tīrāka un patiesāka, nekā normālais viduvējais latvietis. Viņa nav ne ragana, ne šamanis, bet mana mamma ar savu pieeju dzīvei. Protams, tam ir iemesls. Viņai pašai viss bijis jādara, jātiek galā, bet viņa nekad nav sūdzējusies – vienmēr esam bijuši satīcīga ģimene. Man viņa ir varonis, tāpēc gribu par viņu uzrakstīt grāmatu.

Desmit gadus nodzīvojām vienistabas dzīvoklī. Viņai, lai kaut ko mainītu, risinājums bija kļūt par zāļu sievu. No bērnības mamma zināja ventiņu valodu, jo laukos visi tā runāja. Es pats no mazām dienām biju stāstnieks un deļotājs, viņa nāca līdz uz folkloras pasākumiem, kur sāka meklēt savu ceļu. Tas bija tā pašsaprotami.

To, ka pieķersies folklorai tik nopietni, gan es negaidīju. Tas sākās no Kalnu 3x3 pirms apmēram desmit gadiem. No tās reizes neesam izlaiduši nevienu 3x3, jo visi jau grib zināt, kā ārstēt sevi tā, kā mamma. Māsai vairs neinteresē 3x3, bet es te satiku īstos cilvēkus, un grūti no sistēmas iziet. Man 3x3 ir kā Jaunais gads, ar ko sākas gads – 2 nedēļas uzburtajā pasaulē, izliekoties, ka dzīve varētu būt arī tāda – visi dzīvo satīcībā un kopā darbojas, lai kaut kas notiktu. 3x3 mums paskaloja smadzenes, sapratu, ka man patīk latviskums, bet īstais iemesls, kāpēc pēc pirmā 3x3 gribēju atgriezties, bija meitenes. Tāpēc braucu uz otro. Vāļāk jau ne tikai meitenes – ieguvu draugus uz mūžu, ar kuriem tikāmies tikai 3x3.

Nometne radikāli mainīja manu dzīvi. 10 gadus no vietas katreiz gāju uz teātra ievirzi, jo biju slinks – tur nekas nebija jāgrebja vai jāvilē. Tikai uzkāp uz skatuves, norunā un viss. Teātris ietekmējis manu dzīvi – nodzīvoju pusgadu Daugavpilī, jo mācījos un strādāju Daugavpils teātri. Sākumā studēju augstāko matemātiku, kas pavevās, bet nepatika, tāpēc nolēmu pamest, jo tas nav tas, kas man patīk. Pēc pusgada, ko nodzīvoju ārzemēs, auklējams bērnu vai strādājo par bārmēni, lai nopelnītu iztikai un uzvestu izrādes, sapratu, ka pietrūkst draugu, māju.

Godīgi sakot, man te Saldū nebija jābūt, bet gan saistībā ar darbu *Aerodium* jāstrādā Ķīnā, bet te nu es esmu. Es mainu nodarbes kā zeķes, nu tāpat kā mana mamma – te viņa ir muzeja eksponāts – cara laika skolotāja –, te pirtiece, zāļu sieva, skolotāja. Viņa spēj būt visāda. Un par skolotāju var būt tikai tie, kas var iemācīt citiem – kā es un mana mamma –, kas spēj pievērst sev uzmanību tā, ka publika nevar atrauties. ♡

Tina

Paldies, atbalstītāji!

Libertu ģimene
Mašalu ģimene
Saldus novada pašvaldība
Cieceres internātpamatskola
Saldus novada pašdarbnieku kolektīvi
Latvijas 3x3 padome

Reiteru Līgas LABIE DARBI Saldus 3x3

"Ja tu dzer, tad jau esi apmeklējis manu ievirzi!" šorīt pie Nīkšanas galda, kas no rītiem pārtop par zāļu sievas iekštelpu rezidenci, savējos ar zāliņu dziru cienā Līga. Protams, tiek arī garāmgājējiem. Un tas nav vienīgais viņas labais darbs.

• Vainagu pīšanas mācīšana

• Padoms, kā margrietiņas korpēs palīdz pret sviedriem

- Zāļu tējas vārīšana nīcējiem
- Ātrais kurss vargāna spēlēšanā
- Ziedu vīšana Daudzinājumam
- Dziesmu iesākšana pirms TV
- Padomi ikvienam, pret ko der kura zālīte
- Veģetāriešiem salātu gatavošana

• Tinas guļošā bērna sargāšana.

Paldies, Līga! ♥

Goran Gora bildēs bez skaņas

Kalnsetu parka estrādē ar saietu dalībniekiem satikās arī vietējie Saldus iedzīvotāji, kas bija atnākuši uz koncertu – tikai vakara dziesmas laikā varēja redzēt, cik viņu patiesībā daudz!

Hei, mēs arī te!

"Dziesmu *Vakars. Pietura. Jasmīns* jādzied ļoti uzmanīgi," ar smaidu brīdina mākslinieks.

Paskat, ar cik taisnu muguru sēž bundzinieks! Un tā visu koncertu!

Dziesminieks Goran Gora jeb Jānis Holšteins-Upmanis dzied par ceļiem, kas ved uz rītiem un vakariem.

Brīvbrīdis, kad izlasīt, kas tad tajā saietā avīzē īsti ir sarakstīts.

Ballējam, neguļam!

Nu Goran Gora un draugiem ir skaidrs arī, kas ir vakara dziesma!

No klavierēm līdz panku hādrokam

Edgars Zilberts, folkloras un seno cīņu kopas *Vilkači* vadītājs

Nāku no ļoti muzikāla klana. Mans tēvs ir Valdis Zilberts, Mūzikas akadēmijas profesors un pianists, brāļi Mārtiņš, Emīls un Augusts arī katrs ar savu mūziķa profilu un radošo izpausmi. Mācījos Rīgas 1. mūzikas vidusskolā, spēlēju klavieres. Tālāk mūziku mācīties negāju, bet Rīgas skolēnu pili mācījos akustisko ģitāru, pēc tam draugi mani uzaicināja dziedāt grupā, tā bija panku hādroka grupa *Passive voice*, man bija maza nojausma par šāda stila mūziku, bet man iedeva paklausīties kādus gabalus un es sapratu, ka to varu. Vēlāk spēlēju basģitāru grupā "Beyond the borders", tur gan sadarība ilgi nevedās, toties tā bija spoža.

Kā baritons dzied basu

Pēc iepriekšējiem meklējumiem es pievienojos *Vilkačiem*, sākumā biju cīnītāju grupā, vēlāk uzaicināja uz dziedātājiem. Es īstenībā neesmu bass, esmu baritons, bet ļoti labi varu dziedāt basu, esmu arī ņēmis stundas pie basa vokālā pasniedzēja Anša Saukas Mūzikas akadēmijā. Aktīvi darbojos *Vilkačos*, dziedot, muzicējot, tos vadot, domājot aranžijas un viziju par gaišo nākotni. Paralēli man ir projekts ar vienu hiphopa un repa dziedātāju, kur es kokaļēju, un tie pamatā ir manis komponēti skaņdarbi.

Vismazāk klausos folkloru

Man arvien ir patikusi klasiskā mūzika, jau no bērna kājas – Dārziņš, Šopēns, Čaikovskis un daudzi citi, Pučīni operas man ļoti patīk. Vēl es ļoti labprāt klausos džezu. Galīgi neklausos šlagerus un citus apšaubāmas kvalitātes ražojumus, bet es arī tikpat kā nemaz neklausos folkloru. Kādēļ? Lai pārāk neiespaidotos no saviem kolēģiem. Protams, es eju uz koncertiem, pārku un noklausos ierakstus, bet ikdienā neklausos. Jo, ja tur ir kas ļoti labs, tad gribēsies nokopēt, bet, ja tu kopē, tad vairs neesi oriģināls. Interanti, ka esmu atgriezies pie vecā roka. Piemēram, grupa *Focus* no 70. gadiem. Bieži man patīk atgriezties vienkārši pie klusuma.

Brīnišķīgais 3x3

3x3 ir brīnišķīga vieta, jo šeit ir ļoti daudz radošu jauniešu un ne tikai jauniešu, spējīgi mūziķi, labi dziedātāji, ar ļoti labu ritma izjūtu, tādēļ prieks ar viņiem kopā muzicēt, sadziedāt, ierakstīt studijā. Šogad man īpašs prieks bija satikt Ernestu Medeni jeb Ūpi, viņš ir fantastisks mūziķis un cilvēks, ar savu rīkles dziedāšanu, kokles un dūdu spēli un atvērtību, tāpat man ļoti patīk *Rikši*, mūziķi, ar ko viegli strādāt. Un vēl gribu pateikt, ka folkloras skaņu celiņiem jāskan daudz vairāk! ♣

Eva

Danču ziņas

Zaglis!

Zagli uzvarēja **Kārlis Staris** un **Paula Baranova**, bet bērnu zagli – **Dāvis Bogustovs** un **Elza Kristsons**.

Šurp, Jāņa bērni!

Savukārt – atraktīvākā pāra titulu rotaļā *Šurp, Jāņa bērni* sīvā cīņā ieguva **Pēteris Reiters** un **Līga Skuške**.

Tops

Populārākie našķi

Kafejnīcā *Barons* pirktaكو produktu tops Saldus 3x3:

1. Ķiploku grauzdīņi
2. Gumijas tārpiņi
3. Saldējums

Izskanējis 3x3

Tas suns ir aprakts alū

Apavu darināšanas ievirzē Atis, darinot zābaciņu, brīnās, ka šodien tāds mundrs, laikam tāpēc, ka vakar nīkšanā alu iedzēris – liekas, tur tas suns aprakts! Arī pārējie piekrīt, ka alū tas suns ir aprakts!

Kafijas efekts

Kamēr vecāki ievirzēs, pie kafijas galdiņa saimniekojot...bērni, kas paši sev gatavo kafiju, dzer un pēc tam nav nomierināmi.

Lai naudiņa neizbirst

Mātes padoms meitai: "Turi matiņus ciešāk, lai naudiņa neizbirst!" Nogurusi māmuļa sajauca maciņu ar matiņiem...

Baumo, ka

Baumo, ka daži laimīgi vīrišķi šopēcpusdien manīti paslepūs vērojot Zāļu Līgas un viņas ievirzīto daiļjau "šekuma pēriena" demonstrējumus.

Nu jau ne tikai paša šamaņu balss īpašnieka Ernesta dēlēns Aido, bet arī citi mazie puiši mēģinot atdarināt rūkšanu, kas īpaši *iepriecina*, kad vecāki vēlas nolikt mazos resgaļus nolikt gulēt...